

## ЗАГАДКОВА КОРОБКА

Сніг повалив саме тоді, коли я надів  
капелюха на нашого сніговика.

– Та-дам! – оголосив я. – Готово!

Ліллі схвально кивнула:

– Прегарний вийшов сніговик!







## **ХТО ЦЕ ЗРОБИВ?**

Лілі вказала на поличку з музичними скриньками:

– Скриньки номер два бракує.

– Ваша правда, – зненацька пролунало за нашими спинами. – Цікаво, куди вона поділася.

Ми перелякано озирнулися й побачили старенького чоловіка.



– Це моя крамниця, – пояснив він. –  
Я Артур Вейл, до ваших послуг.

Ліллі простягнула йому музичну  
скриньку:

– Хтось приніс її нам, лишив на  
дідусевому ґанку.

– Дивно, – насупився Артур. – Її явно  
взяли з цієї полички. Але хто? І навіщо?



– Хтось потребує нашої допомоги! –  
Марвін аж стрибав від радості.

– Цікаво, хто її тут лишив? – спитала  
Ліллі.

– Ага, – кивнув Марвін. – Що, як це  
пастка? Може, всередині скорпіони!

– Не виключено, – погодилась Ліллі.



Ми з Марвіном витріщилися на коробку. Ліллі закотила очі й зайшла в дім, та невдовзі повернулася з гарячим шоколадом. Ми гріли об чашки замерзлі пальці.

– О, до речі! – Марвін підніс коробку до вуха й прислухався.





Марвін  
насторожено  
поставився до  
знайденої на ґанку  
в Ліллі коробки. Він

побоювався, що всередині можуть  
бути скорпіони. Але навіть якби  
вони справді там були, то міцно  
спали б. Скорпіони – істоти  
холоднокровні, температура  
їхнього тіла залежить від  
зовнішнього середовища,  
тож на холоді вони  
впадають у сплячку.

